

[FAJN *sb m*

I sg f(a)jn(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: fejn.

Metal szlachetny wysokiej próby:

*Zestawienie: »złoto fajn«: na szczytach [domu] są miedziane foremne gałki pozłoczone złotem fajnem *LustrWpol* 84.*

Synonim: fajngolt.

MK